

isese mõllama ja kärratsema, palju judas. Sest hunt agga pahhandas, se olli temma wastu-meelt. „Kas ja lol olled wait! hüiad ju nõnda inimesi minnu peale!“ hulguis temma ja taples, agga kui se ei aidanud, melitas. Pois ei hõlunud sest, wastas: „Ollid sa sües omma head saanud, siis lubba mind nüüd kärratsedes rõmuse tada!“ ja küssendas weel ennam. Isä ja emma ärkasid sest wimaks ülesse, tullid ja lurasid ukse wahhelt, mis se piddi ollema; agga kui näggid hunti, läksid tagaasi, isä kirwe, emma wikkati järrele. Kui nendega jälle ukse jure said, ütles mees naese wastu: „Jä sa minnu selja tahha, ma annan esimesse hobi; kui sest ei jurre, siis tõmba sinna ta kõhhu lõhki!“ Sedda pois kulis, ja kui isä heale ärra tundis, küssendas: „Armas isä, minna ollen siin, hunt mind neldanud kõhtu!“ Nüüd isä olli rõmus: „Mitummal, meie armas lapsuke on jälle koddu!“ küssis siis naest, hundi kõhhuusse mitte putuda, et poisile kahju ei sünniks, agga isese töötis käsfi ja panni kirwega hundi wastu pead, et ta surri; ja mis siis muud kui nugga kätte, leikas hundi kõhhu lahti, wöttis pois wälja ja ütles: „Oh armas laps! palju waewa olleme meie sinu pärast süddames kannud, murre ennam meist ei

tahtnud mahhajäda ei ööd egga päwa, — agga nüüd on meil hea meel!“ — „Jah isä! kus ma käinud, ei tea teie mõelda; ja mis ma näinud, sedda mõnni teine polle weel enne nähha saanud. Küll olin wahhest kitsikus!“ — „Kus sa siis ollid?“ kulasid isä ja emma. „Olin hire augus, sakska kambri, lehma mans ja nüüd hundi kõhhus. Se olli waewaline te-käiminne; agga nüüd jään teie jure!“ — „Egga meie sind ennam tahha müa, pakkuagu mõnni ka tubhat rubla!“ kehtsid wannemad ja wötsid tedda kätte peale, andsid temmale süa ja jua, teggid temmale uši ridid, sest et wannad ollid te peal ärrakullunud ja roppuks läinud, agga hundi sawwas nahhast leikasid temmale kaosuka selga. Pois jäi nüüd wannemate jure ellama, olli jõnna kulelik, jäi heal terwisel, agga ikka ni piisikeseks, kuidas olli, ja kui ommal ajal maeti, temma haud ei olnud pitkem, kui kolm tolli. —

Agga nüüd, sõbrad, olgu naljast küll ja wõtkem tõsisemat asja ette, et neile, kes sedda ennam armastawad, ka middagi saab. Tahhan weel rätida

3. Maddudest ehk ussidest.

Ei olle mingisugune Jummalast lodud asja ni halle ehk pahha, et inimene sedda ei peaks